

NANTIA I. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Βουλευτής ΠΑΣΟΚ

ΝΟΜΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

5816
17-2-2012

Αθήνα, 17/02/12

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής
**«Να υπαχθούν η Βέργα και η Μικρή Μαντίνεια στο άρθρο 67 του νόμου 4042/2012
και στις ρυθμίσεις για το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Μάνης»**

Η πρόσφατη διευθέτηση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος της περιοχής της Μάνης, με την ψήφιση του άρθρου 67 του νόμου 4042/2012, με τίτλο «Ποινική προστασία του περιβάλλοντος – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/99/ΕΚ - Πλαίσιο παραγωγής και διαχείρισης αποβλήτων – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/98/ΕΚ» έδωσε δίκαιη λύση σε ένα χρόνιο αίτημα όλης της Μάνης, μετά από πολλούς αγώνες των τοπικών και πολιτικών αρχών των νομών Μεσσηνίας και Λακωνίας διαχρονικά. Λεπτομερώς, το παραπάνω αίτημα είχε εκφραστεί και στην προ μηνών συνάντησή μας με τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος κ. Μωραΐτη για το ζήτημα αυτό. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 67 του νόμου 4042 συμπεριελήφθησαν οι Δήμοι Δυτικής και Ανατολικής Μάνης των νομών Μεσσηνίας και Λακωνίας αντίστοιχα, στις περιοχές που εξαιρούνται από την εφαρμογή του τεκμηρίου κυριότητας που ισχύει υπέρ του Δημοσίου επί των δασών και δασικών εκτάσεων, όπως άλλωστε αυτό είχε προβλεφθεί για τις περιφέρειες των Ιονίων Νήσων, της Κρήτης, της Λέσβου, της Σάμου, της Χίου και των νήσων Κυθήρων, Αντικυθήρων και Κυκλάδων με τον νόμο 998/1979.

Ωστόσο, εκτός της παραπάνω ρύθμισης τέθηκαν περιοχές που διοικητικά ανήκουν στο Δήμο Καλαμάτας, αλλά ουσιαστικά αποτελούν τμήμα της Μάνης. Συγκεκριμένα, η Δημοτική Κοινότητα Βέργας και η Τοπική Κοινότητα Μικρής Μαντίνειας.

Καλλικρατικού Δήμου Καλαμάτας περιήλθαν διοικητικά στο Δήμο Καλαμάτας για πρώτη φορά με τον νόμο «Καποδίστρια». Ωστόσο, γεωγραφικά, ιστορικά και εκκλησιαστικά ανήκουν διαχρονικά στη Μάνη. Βάσει αυτού του σκεπτικού, η Τοπική Κοινότητα Μικρής Μαντίνειας και η Δημοτική Κοινότητα Βέργας που αποτελούν την γεωγραφική αρχή της Μάνης και εμφανίζουν τα ίδια ιδιοκτησιακά προβλήματα με τις περιοχές που τελικά ρυθμίστηκαν, θα έπρεπε να συμπεριληφθούν στις διατάξεις του παραπάνω νόμου.

Χαρακτηριστικά, στο πρόσφατο παρελθόν, επί νόμου «Καποδίστρια», η Μάνη εκτεινόταν στα διοικητικά όρια των Δήμων Αβίας, Λεύκτρου, Γυθείου, Σμήνους, Οιτύλου, Ανατολικής Μάνης και στα δημοτικά διαμερίσματα Βέργας και Μικρής Μαντινείας του Δήμου Καλαμάτας. Από τη μία, αναφορικά με τη Βέργα, στην είσοδο για τη Μεσσηνιακή ή έξω Μάνη βρίσκεται το ιστορικό χωριό της Βέργας, η δυτική πύλη της Μάνης. Μάλιστα, ιστορικά, το όνομά του λέγεται ότι οφείλεται στο τείχος που είχαν φτιάξει οι Μανιάτες (μέρος του οποίου σώζεται ακόμη), για να αντιμετωπίσουν τον Ιούνιο του 1826 τους 6.000 Τουρκοαιγύπτιους του Ιμπραήμ κι εκεί έχει στηθεί και το μνημείο του Μανιάτη πολεμιστή που δηλώνει ότι οι Τούρκοι δεν έχουν μπει στη Μάνη. Από την άλλη, όσον αφορά την περίπτωση της Μικρής Μαντίνειας, ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι η Μεγάλη Μαντίνεια σε εξαιρετικά κοντινή απόσταση, εντάχθηκε στη ρύθμιση λόγω της διοικητικής υπαγωγής της στον καλλικρατικό Δήμο Δυτικής Μάνης, παρόλο που οι δύο Μαντίνειες αποτελούσαν ανέκαθεν ενιαία περιφέρεια.

Συνολικά, τόσο η Βέργα όσο και η Μικρή Μαντίνεια, κατά τη διάρκεια των αιώνων μέχρι και σήμερα, ποτέ δεν αμφισβητήθηκε ότι αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της Μάνης, ενώ αντίθετα θεωρούνται τα γεωγραφικά σημεία που οριοθετούν την αρχή της Μεσσηνιακής Μάνης. Κατόπιν αυτών,

Ερωτάται ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

1. Προτίθεται η κυβέρνηση να περιλάβει τη Βέργα και τη Μικρή Μαντίνηια Μεσσηνίας στις περιοχές που εξαιρούνται από το τεκμήριο κυριότητας του Δημοσίου, βάσει του άρθρου 67 του νόμου 4042/2012, καθώς αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της Μάνης, παρά τον διοικητικό τους διαχωρισμό;

Η ερωτώσα βουλευτής,

Νάντια Ι. Γιαννακοπούλου